

OPINIONS

NEGOCI DE JESUÏTES
Roger Pons **12**

ESTAPE RESPON
Toni Canís
L'OPINIÓ DE PERE GIMFERRER
Lluís Bonada **13**

PAIS DELS PICA-SOQUES
Martí Domínguez **14**

GEMMA NIERGA
Alfons Cervera **15**

I DESPRÉS, QUE?
Rosa Roig
FLORIRAN MIL FRONTS
Josep Vicent Marqués **16**

PLAGIS
Isabel-Clara Simó
ENS PRENEN EL PÈL?
Salvador Cot **17**

TORNA EL "COMANDANTE CERO"
Llibert Ferri
PLA, COM EL SEU NOM INDICA
Manuel S. Jardí **18**

BOMBOLLES
Pau Viciano
ODA A LA VAGA GENERAL
Toni Canís **19**

PACTES I GASOS
Joan F. Mira **98**

Aznar diu que va sortir content de la cimera de Niça perquè tots el felicitaven a ell. Però, sobretot, va sortir-ne content perquè va aconseguir preservar els interessos particulars de l'estat espanyol en uns moments en què la Unió Europea afronta l'ampliació als països de l'est (que no és precisament la situació més favorable als interessos particulars dels estats del sud). De fet, els interessos de tots els estats comunitaris en general quedaran cada vegada més diluïts, perquè la futura Unió Europea tindrà molts membres –de moment, se'n preveuen vint-i-set– i cada vegada serà més difícil que els estats pesen més que els interessos generals dels europeus. Es podria parlar molt sobre això, però no serà fins llavors quan podrem comprovar-ho.

En qualsevol cas, ara José María Aznar ha quedat descansat perquè ha guanyat temps. Però se li acabarà –a ell o al que hi haja– el 2004, quan els països comunitaris faran una conferència intergovernamental a Berlín per decidir la reforma de les institucions europees que ara han ajornat. Llavors, si no abans, Aznar sí que tindrà maldecaps: en la reunió de Berlín els països de la Unió acordaran el repartiment de competències entre Brussel·les, els estats i les "regions", per tal d'aplicar fidelment l'anomenat principi de subsidiarietat (que cada administració s'encarregue de les polítiques que puga resoldre millor). És a dir, Europa obre solemnement el debat que Aznar i el PP volen tancar sota pany i forrellat.

Potser l'estat espanyol fou pioner a l'hora d'afrontar la descentralització administrativa amb l'invent de l'estat de les autonomies, però ara la dinàmica dels altres països comunitaris va més accelerada. Ha estat el mateix consell europeu de Niça qui ha hagut de recordar al govern espanyol, per exemple, que les illes (les Canàries, però també les Balears) necessiten una atenció específica perquè els desavantatges de la insularitat no frenen el seu desenvolupament econòmic. I Aznar tan content. Ja cal que anote la data del 2004 en l'agenda de la Moncloa si no vol eixir de Berlín escaldat.

ETA està contribuint decisivament a l'escalada intolerant del PP i arrossega també lamentablement el PSOE. L'assassinat del regidor del PP de Viladecavalls, a part de provocar més dolor i sentiment d'impotència, va ser el motiu d'una trista discussió entre els partits polítics catalans a l'hora de convocar la manifestació de protesta a Terrassa. PP i PSC (aquell dia més PSOE) proposaren encapçalar la manifestació amb el mateix lema que serveix de títol al pacte antiterrorista signat entre els dos partits a Madrid, com si hagueren oblidat que hi ha molts partits polítics més que no van participar en el pacte. Com si hagueren oblidat que els ciutadans que ixen al carrer per a protestar contra ETA no van a fer propaganda, sinó a rebel·lar-se pacíficament i democràtica contra una situació que no accepten de cap de les maneres.

El pitjor de tot és que no ho havien oblidat. I, malgrat tot, estaven disposats a continuar amb l'estratègia de divisió de les forces polítiques democràtiques tot criminalitzant els "temibles" partidaris del diàleg, encara que això significara utilitzar amb objectius partidistes una manifestació per la pau i contra ETA. És difícil saber on ens porta aquest camí, però el paisatge té cada vegada més mal aspecte.

“Estan disposats a continuar amb l'estratègia de divisió de les forces polítiques democràtiques, tot criminalitzant els 'temibles' partidaris del diàleg.”

OBJECTIU: 2004

PACTE VS DIÀLEG